

ಅಖಿಲ ಕರ್ನಾಟಕ ಶಿಕ್ಷಕ ಸಮಾಚಾರ

ಆಗಸ್ಟ್ 2023 ಮಾನ ಪತ್ರಿಕೆ

ಸಂಮುಷಣ/Volume : 45
ಸಂಚಿಕೆ/Issue : 11
ಪುಟ/Pages : 12
ಬೆಲೆ/Price : ₹ 15/-

Akhila Karnataka Shikshaka Samachar | August 2023 | Monthly

ಕಟ್ಟಬೇವು ನಾವು
ಹೊಸ ನಾಡೋಂದನು,
ರಸದಬೀಂದೋಂದನು

ಹೊಸನೆತರುಕ್ಕು ಆರಿಹೋಗುವ ಮುನ್ನ,
ಹರೆಯದೀ ಮಾಂತ್ರಿಕನ ಮಾಡ ಮುಸುಳುವ ಮುನ್ನ,
ಉತ್ತಾಹ ಸಾಹಸದ ಉತ್ತಂಗ ವಿಜಿಗಳ
ಈ ದುಃಖ ಸಾಗರವು ಬ್ರಹ್ಮ ಹೋಗುವ ಮುನ್ನ
ಕಟ್ಟಬೇವು ನಾವು ಹೊಸ ನಾಡೋಂದನು|

36 ನೇ ಪ್ರಾಭಾ ಪುರಸ್ಕಾರ
ಬೆಂಗಳೂರು ಉತ್ತರ ಜಿಲ್ಲೆ

ಆಗಸ್ಟ್ 15 ಭಾರತೀಯರ ಪಾಲಗೆ ಶೌಯು ಪರಾಕ್ರಮಪು ಫಲಪ್ರದವಾದ ದಿನ. 200 ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಯುರೋಪಿಯನ್ನರ ಗುರುತ್ವಾರ್ಥಿಯಿಂದ ಭಾರತಾಂಬಿ ಮುಕ್ತಿ ಹೊಂದಿದ ದಿನ. ಈ ದಿನಕ್ಕೂಗೆ ಅದೇಷ್ಟು ಭಾರತಾಂಬಿಯ ವಿರು ಮತ್ತು ಸರ್ವಾರ್ಥಕ ತ್ಯಾಗ ಮಾಡಿ ದೇಶಕ್ಕೂಗೆ ದುಡಿದ ಪ್ರತಿಫಲ, ಇಂಜರ್ ದಾಸ್ಯದ ಸಂಕೋಳಿಯಿಂದ ಜಡಿಗಡಿ ಹೊಂದಿ, ಭಾರತಕ್ಕ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವನ್ನು ಗಳಿಸಿಕೊಂಡಿದೆ. ಆಗಸ್ಟ್-15 ನಮಗೆಲ್ಲ ಸಂಭೂತಿಯ ಹಳ್ಳಿದ ದಿನ. ಈ ದಿನ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಸಂಗ್ರಹಾಲಯದಲ್ಲಿ ತ್ಯಾಗಿಗಳನ್ನು ನೆನಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಮತ್ತು ಗಳಿಸಿರುವ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಂಡು ಹೊಗುವ ಕರ್ತವ್ಯದ ಜಾಗೃತಿಯ ದಿನವು ಹೌದು.

ಕಿತ್ತಲ್ಲಿರಾಣಿ ಚಿನ್ನಮ್ಮು ಸಂಗೊಳ್ಳ ರಾಯಣಿ ಮೂನ್ಸಿ ರಾಣಿ ಲಕ್ಷ್ಮೀಬಾಯಿ, ಮಂಗಲ ಪಾಂಡಿರಂತಹರು ಜತ್ತಿದ ಜಿಜ. ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದ ಜೆಳವಳಿಯ ಹರಿಕಾರರಾದ ಮಹಾತ್ಮೆ ಗಾಂಧಿಜಿ, ಸುಭಾಷ್ ಚಂದ್ರ ಬೋಧನ್, ಡಾ. ಜಿ. ಆರ್. ಅಂಬೇಡ್ಕರ್, ಭಗತ್ ಸಿಂಗ್, ಚಂದ್ರಶೇಖರ ಆಜಾದ್, ಸುಖದೇವ್, ಎಂಧಿರಾಮ ಬೋಧನ್, ರಾಮ ಪ್ರಸಾದ ಜಸ್ತಿಲ್ಲ, ವಿನಾಯಕ ದಾಮೋದರ ಸಾರ್ವಕರ್ಮ, ಅರುಣಾ ಆಸೀಫ್ ಅಲ, ಅಶ್ರುಭಾನು, ಸೂಯಂಸೇನ, ಬೆಳವದಿ ಮಲ್ಲಮ್ಮೆ ವಿರು ಪಾಂಡ್ಯ ಕಟ್ಟಬೊಮ್ಮೆನ್, ಇಸಾರ ಮುಂಡಾ, ಕರುಳಾದೆವಿ ಜಯೋಧಾರ್ಥಾಯಿ, ಕೋರಗುಂಡ ನಿಂಗಪ್ಪೆ, ಹಿರೇಕೊಂಜ ಗಬಿಸಿದ್ದ ಬೆಳವದಿ, ರಾಮಪ್ಪ ಕಂಕಣವಾಡಿ, ಕೋಮರಂ ಭಾರಮ, ತಿಗಳ ಮರಿಯಪ್ಪ ಹಿಗೆ ಅನೇಕರು ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದ ಜೆಳವಳಿಯಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿ ಇಂಜರ್ ರು ದೇಶವನ್ನು ಜಟ್ಟಿ ಹೊಗುವಂತೆ ಮಾಡಿದರು. 77ನೇ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದ ದಿನವನ್ನು ಅಚರಿಸುತ್ತಿರುವ ನಾವುಗಳು ನಡೆದು ಬಂದ ದಾರಿಯ ಸಿಂಹಾವಲೋಕನ ಮತ್ತು ಮುಂದಿನ ದಾರಿಯ ಯೋಜನೆ ಮಾಡುವ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಹಿಂದಿಗಿಂತಲು ಇಂದು ಹೆಚ್ಚಿದೆ. ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದ ನಂತರ ಸಾಮಾಜಿಕ, ಧಾರ್ಮಿಕ, ಆರ್ಥಿಕ, ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಹಾಗೂ ಉಳಿದ್ಲಿ ವಿದುರಿಸಿದ ಸಮಾಲುಗಳು ಸೂರಾಯ. ಅದ್ದಲ್ಲವುಗಳನ್ನು ವಿದುರಿಸಿ ಮನ್ನಿಗುತ್ತಿರುವ ನಾವುಗಳು ದೇಶಕ್ಕೆ ಮೂರಕೆವಾದ 'ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಶಿಕ್ಷಣ ನೀತಿ' ರೂಪಗೊಂಡಿದ್ದ ರಾಷ್ಟ್ರದ ಏಕತೆ ಮತ್ತು ಅಭಿಂದತೆಯನ್ನು ಹಾಗೂ ಸಂವಿಧಾನದ ಆಶೀರ್ವಾಣನ್ನು ಯಶಸ್ವಿಗೊಳಿಸಲು ಮುಕಾಳಿ ಆಧಾರಿತ ಶಿಕ್ಷಣ ಪದ್ಧತಿಯಿಂದ ಹೊರ ಬಂದು ಭಾರತದ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಜಿಂತನೆಗಳ ನೆಲಿಗಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಬಂದ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಶಿಕ್ಷಣ ನೀತಿಯನ್ನು ಸೈದ್ಧಾಂತಿಕ ಇನ್‌ತೆಗಳನ್ನು ಹೊರಗಿಬ್ಬಿ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಜಾರಿ ಮಾಡುವ ಅವಶ್ಯಕೀಯಿಸುತ್ತದೆ. ದೇಶ ಮೊದಲು ಎನ್ನುವ ವೆದಫೋಂಡ್ ನಮ್ಮದಾಗಾಗಿ.

ಭಾರತೀಯರ ಅಂತಹಕರಣದಲ್ಲಿರುವ ಸಹೋದರತ್ತದ ಶಕ್ತಿ, ಪ್ರಪಂಚಕ್ಕೆ ವಿವೇಕಾನಂದರನ್ನು ಪರಿಜಯಿಸಿತು. ಸಹೋದರತ್ತದ ಶಿಭ್ರದ ಅರ್ಥ ಭಾರತೀಯ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯನ್ನು ಪ್ರಪಂಚಕ್ಕೆ ಅಧ್ಯೇಯಸಿತು. ಶ್ರೀಮಂತ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ನೆಲಿ ಜಳಾದ ಭಾರತ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಸ್ತೋವನ್ನು ತನ್ನಲ್ಲಿ ಅಡಿಸಿಸ್ಟುಕೊಂಡ ಅಜರಣೆಯ ನೆಪದಲ್ಲಿ ಭಾರತೀಯರ ಮದ್ಯದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಹಳ್ಳಿಗಳನ್ನು ಅಚರಿಸುತ್ತದೆ. ಹಾಗೆ ಅಚರಿಸುವ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಸೂಲ ಹುಳ್ಳಿಯೆ ದಿನದಂದು ಅಜರಿಸಲ್ಪಡುವ 'ರಕ್ಷಾಬಂಧನ್'ವು ಒಂದು ಪೊರಾಣಿಕ ಹಿಸ್ತೆಯಿಂದ, ರಕ್ಷಾಬಂಧನವು ಅಣ್ಣಿ. ತಂಗಿ. ಅಕ್ಕ ತಮ್ಮಂದಿರ ಮದ್ಯದಲ್ಲಿರುವ ಸಹೋದರತ್ತದ ಸಂಬಂಧ ಗಟ್ಟಿ ಮಾಡುವುದಾಗಿದೆ. ಇಂದು ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಸಮಾಜತ್ವ ಶಾಂತಿಕೆಯಾಗಿದೆ.

ಹಿಂದೆಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಹೆಣ್ಣು ಮತ್ತು ರಕ್ಷಣೆಯ ದ್ಯೋತಕವಾಗಿ ಬಂದಿರುವ ರಕ್ಷಾಬಂಧನ, ಇಂದು ಹೆಣ್ಣು ಮತ್ತು ಸರ್ವ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಸೆಬಲರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಆದೆ ಇಂದು ದೇಶದ ರಕ್ಷಣೆಗಾಗಿ ಸಮಾಜದ ಸಹಭಾಗಿತ್ವಾಗಾಗಿ ನಾವೆಲ್ಲರು ಕಂಕಣಬಂಧನಾಗಿರೋಣ ಎನ್ನುವ ಕಾರಣಕ್ಕೂಗೆ ರಕ್ಷಾಬಂಧನ ಅಜರಣೆ ಅವಶ್ಯಕವಿಲ್ಲವೇ?

ಸಂಪಾದಕ ಮಂಡಳಿ

ಗೌರವ ಸಂಪಾದಕರು
ಹೆಚ್. ನಾಗಭೂಷಣರಾವ್

ಪ್ರಧಾನ ಸಂಪಾದಕರು ಮತ್ತು ಪ್ರಕಾಶಕರು
ಚ. ಎವರ್. ಜೋಣೆ

ವ್ಯವಸಾಯಕ ಸಂಪಾದಕರು
ಸಂದೀಪ ಬಾದಿಹಾಳ

ಗೌರವ ಸಲಹಾರರು
ಚಿದಾನಂದ ಆ. ಪಾಟೀಲ
ಮಾಮತಾ ಡಿ. ಕೆ.

ಸಂಪಾದಕ ಮಂಡಳಿ
ಎನ್. ನಾಗರಾಜ್
ನಂ. ನಾಗಲಕ್ಷ್ಮಿ
ವೀರಾಲಕ್ಷ್ಮಿ ಆರ್.

ವಿನ್ಯಾಸಕಾರರು
ಪ್ರೇರಣಾ

ಕಳೇರಿ ವ್ಯವಸಾಯಕರು
ವರಲಪ್ಪ ಕೆ. ಎನ್.

ಪರಿವಿಡಿ

- ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದ ಅರ್ಮ್ಮತಕಾಲ-
ಶಿಕ್ಷಣ ಜವಾಬ್ದಾರಿ 3
- ರಕ್ಷಾಬಂಧನ 5
- 'ಗುರು' ಎಂದರೆ ಯಾರು? 6
- ಸುಂದರ ಮಣಿಪುರದಲ್ಲಿಯ
ಅನಾಗರಿಕ ಬೆಂಕಿ, ಬೇಗ ಆರಲ್ 7
- ಗುರುವಂದನಾ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ-
ಬೆಂಗಳೂರು ಉತ್ತರ ಜಿಲ್ಲೆ 8
- ಏಕಾತ್ಮಕ ಸ್ತೋತ್ರ 10
- 36ನೇ ಪ್ರತಿಭಾ ಮರಷ್ಯಾರ-
ಬೆಂಗಳೂರು ಉತ್ತರ ಜಿಲ್ಲೆ 11
- ಚಿತ್ರ ಸುದ್ದಿ 12

ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದ ಅರ್ಮುತಕಾಲ— ಶಿಕ್ಷಕರ ಜವಾಬ್ದಾರಿ

ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದ ಅರ್ಮುತ ಮಹೋತ್ವದ ಸಂಪೂರ್ಣ ಮುಗಿಯಲು ಕೇಲವೇ ದಿನ ಉಳಿದಿದೆ. 76ನೇ ವರ್ಷ ತುಂಬಲಿದೆ. ಇನ್ನು 24 ವರ್ಷಗಳನ್ನಷ್ಟೇ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದ ಅರ್ಮುತ ಕಾಲವೆಂದೇ ಕರೆಯಬೇಕು. ಇಂದು ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಗಳಿಸಲು ಶ್ರಮಿಸಿದ ಹೀಗೆ ಉಳಿದೇ ಇಲ್ಲವೇನೋ! ಆದರೆ ಅವರ ನೆನಪುಗಳೂ ನಿತಿ ಹೋಗುತ್ತಿರುವುದು ಈ ದೇಶದ ದುರಂತ “A Nation Which forgets its past has no future” ಎಂಬ ಅಂಗ್ರೇಂಡಿನದೆ. ಹಾಗಾಗಲು ಬಿಡದೆ ಅದರ ಹಿರಿಮೆ, ಗರಿಮೆ, ಸಾಧನೆಗಳನ್ನು ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಶ್ರಮಿಸಿದ ಸಾಧಕರನ್ನು ಮುಂದಿನ ಹೀಗೆಗೆಗೆ ನೆನಪಿಸುವ, ಅವು ನಡೆದ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ನಡೆಯಲು ಬೆಳ್ಳಕು ತೋರಿಸುವ ಕೆಲಸ ನಮ್ಮ ಶಿಕ್ಷಕರದ್ವಾರೆಗೇ. ಶಿಕ್ಷಣದ ತಿರುಳೇ ಭಾವೀ ಜನಾಂಗವು ತಮ್ಮ ಮೂರ್ವಜರ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಮ್ಮೆ ಪಡುವಂತೆ ಮಾಡುವುದು. ಸ್ವಾಮಿ ವಿವೇಕಾನಂದರ ಪ್ರಕಾರ ಸ್ವತ್ಸೂ ಸಾಫಿಯಾನಭರಿತ, ಮೌಲ್ಯವಂತ ಮನುಷ್ಯರನ್ನು ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡುವುದೇ ಶಿಕ್ಷಣ. ಇದನ್ನು ನಾವು ಶಿಕ್ಷಕರು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ಕಳೆದ ಸಹಸ್ರ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಈ ದೇಶವು ಹಲವು ಬಾರಿ ಗುಲಾಮಗಿರಿಯನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿದೆ. ತಕ್ರು, ಹೊಣಿರು, ಮೊಫಲರು, ಬಿಲ್ಲಿ, ಬಹಮನಿ, ಪ್ರೈಂಚರು, ಮೋಚನ್‌ಗೀಸರು ಕೊನೆಗೆ ಬ್ರಿಟಿಷರು ಹೀಗೆ ಈ ದೇಶದ ಸ್ವತ್ಸೂ ಸಂಸ್ಕೃತಿಗಳನ್ನು ನಾತಪಡಿಸಲು ಯಶ್ಸಿಸಿದವರಿಗೆ ಲೆಕ್ಕಾವೇ ಇಲ್ಲ. ಆದರಿದು ಅರ್ಮುತ ಕಡೆದು ಕುಡಿದ ನಾಡು. ಅವರಿಗೆ ಅಲ್ಲ ಸ್ವಲ್ಪ ಯಶಸ್ವಿ ಸಿಕ್ಕಿರಬಹುದು. ಆದರೆ ಪೊಣವಾಗಿ ನಾಶಗೊಳಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಕಾರಣ ನಮ್ಮ ಅಂದಿನ ಶಿಕ್ಷಣ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಈ ಶಿಕ್ಷಣದ ಚಟುವಟಿಕೆ, ದೇಶದ ಬೌದ್ಧಿಕ ಹಾಗೂ ನೃತ್ಯಕ ಸಂಸ್ಕೃತಿಗಳ ನಿಜವಾದ ಆಧಾರವಾಗಿದ್ದುದ್ದಿದೆ, ದೇಶದ ಪಾಪಂಚಿಕ ಪ್ರಗತಿಯ ಅಭಿಗ್ರಹ ಅಗತ್ಯ, ಅನೇಕ ಶತಮಾನಗಳವರೆಗೆ, ರಾಜಕೀಯ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಆಳಿದ ರಾಜವಂಶಗಳಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೇ ಬದಲಾವಣೆಗಳಾದರೂ, ಶಿಕ್ಷಣ ಕ್ರಮವು ಒಂದೇ ರೀತಿ ಮುಂದುವರೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ಏಕೆಂದರೆ, ಶಿಕ್ಷಣವು ಸಮಾಜದ ಸಾಧನೆಯಾಗಿತ್ತು. ಇದರಿಂದ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಂಪ್ರದಾಯಂ ಮುಂದುವರೆಯಲು ಸಹಾಯಕವಾಯಿತ್ತು. ಶಿಕ್ಷಣ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯು ಏಕೆಂದ್ರೀಕೃತವಾಗಿತ್ತು ಮತ್ತು ಅದು ರಾಜಕೀಯ ಆಜ್ಞಾಗಳೇ, ಅಧಿನಾಯಕಗಳೇ ಒಳಗಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಸಂಸ್ಕೃತಗಳು ಗ್ರಾಮ ಗ್ರಾಮಗಳಿಗೆ ವಚನಗಳ ರೂಪದಲ್ಲಿ, ಗಾದಗಳ ರೂಪದಲ್ಲಿ, ಹರಿಕಥೆಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ, ಜಾನಪದರ ಗೀತಗಳಲ್ಲಿ, ಸಾಧು ಸಂತರ ಪ್ರವಚನಗಳಲ್ಲಿ, ದಾಸರ ಪದಗಳ ಮೂಲಕ ಹರಡಿತ್ತು. ಓದು ಬರಹಬಲ್ಲದವನಿಗೂ ರಾಮಾಯಣ, ಮಹಾಭಾರತಗಳ ಅರಿವಿತ್ತು. ಭಗವಾದ್, ಶಿಬಿ, ಕಣಾಂ ಧರ್ಮರಾಯರ ಕಥೆಗಳ ಮೂಲಕ ತಾಗ್, ದಾನಧರ್ಮಗಳ ಅರ್ಥ ತಿಳಿದಿತ್ತು. ಅದ್ದರಿಂದಲೇ ಹಿರಣ್ಯಕಶಿಪು - ಹಿರಣ್ಯಾಕ್ಷ, ರಾವಣ-ಕುಂಭಕರ್ಣ, ದುರ್ಯೋಧನ-ದುಶ್ಯಾಸನರ ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ಯಾರೂ ತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಇಟ್ಟಿದ್ದನ್ನು ನಾವು ಓದೂ ಇಲ್ಲ, ತಿಳಿದೂ ಇಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ಮುಖ್ಯವಾದ ಕಾರಣ ಅಂದಿನ ಶಿಕ್ಷಣ ಕೇಂದ್ರಗಳಾಗಿದ್ದ ಘಟಕಗಳು, ಅರ್ಹಾರಗಳು, ಮರಗಳು ಮತ್ತು ದೇವಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿ ನಿಡುತ್ತಿದ್ದ ಶಿಕ್ಷಣ. ಕನಾರ್ಚಿಕದಲ್ಲಿಂತು

ಹೆಚ್. ನಾಗಭೂಪಟ್ಟು ರಾವ್

ಮೋಹಕರು

ಕನಾರ್ಚಿಕ ರಾಜ್ಯ ಮಾಧ್ಯಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಕ ಸಂಘ

ಶಿವಮೊಗ್ಗ ಜಿಲ್ಲೆಯ ತಾಳಗುಂದ, ಬಾಲುಕ್ಕೆರ ಬಾದಾಮಿ, ಇಹೊಳೆ ಅರ್ಹಾರಗಳಲ್ಲಿ ನೀಡುತ್ತಿದ್ದ ಶಿಕ್ಷಣ ಕ್ರಮ ಕೇವಲ ವಿದ್ಯಾಂಶರನ್ನು ಅಷ್ಟೇಲ್ಲದೆ ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನರನ್ನು ಉತ್ತಮ ನಾಗರೀಕರನ್ನಾಗಿಯೂ ರೂಪಿಸುತ್ತಿತ್ತು.

ಸ್ವತಂತ್ರ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಾರ್ವತ್ರೀಕರಣವಾಗಿದೆ. ಶಿಕ್ಷಣ ಇಲಾಖೆಯನ್ನು ಕರೆಯುವುದೇ “ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಶಿಕ್ಷಣ ಇಲಾಖೆ” ಎಂದು. ಶಿಕ್ಷಕರ ಸಂಖ್ಯೆ ಅಪಾರವಾಗಿದೆ. ಪ್ರತಿವರ್ಷ ಲಕ್ಷಗಳಿಳ್ಳ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಶಾಲೆಗಳಿಂದ ಹೂರಬರುತ್ತಾರೆ. ಲಕ್ಷ್ಯಂತರ ಇಂಜಿನೀಯರುಗಳು, ಡಾಕ್ಟರುಗಳು, ಲಾಯರುಗಳು ಮುಂತಾದ ಶಿಕ್ಷಣ ಪಡೆದವರು ಸಮಾಜದ ಮುಖ್ಯ ಧಾರೆಗೆ ಸೇರುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಇವರಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಜನ ದೇಶ ಧರ್ಮದ ಬಗ್ಗೆ, ಸಮಾಜದ ಬಗ್ಗೆ ಕಾಳಜಿ ವರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಭ್ರಾಹ್ಮಜಾರಿಗಳಿಂದು ಸಮಾಜ ಗುರುತಿಸುವವರೆಲ್ಲ ಶಿಕ್ಷಿತರೇ ಅಲ್ಲವೇ? ಇವರನ್ನೆಲ್ಲ ಸುಶಿಕ್ಷಿತರೆಂದು ಗುರುತಿಸುವುದೇ ಅವಶ್ಯಾನಕರ, ಇವರು ಕೇವಲ ಅಕ್ಷರಸ್ಥರು ಮಾತ್ರ.

ತನ್ನ ಅಂತೋದಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟಿಹೊದ ಹಣದ ಅಭರಣಗಳ ಗಂಟನ್ನು ಮಾಲೀಕರಿಗೆ ತಲುಪಿಸುವವ ಶಿಕ್ಷಿತ. ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕ ಪಾಸ್‌ ಅನ್ನು ಲಪಟಾಯಿಸದೆ ಮೋಲೀಸ್ ತಾಂಗೆ ತಂದು ಬಿಟ್ಟಿಸುವ ಹ್ಯಾಮುಕ್ಕೆ ಶಿಕ್ಷಿತ. ಸಕಾರೀ ಕೆಂಪಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವವರು, ಶಿಕ್ಷಣ ಇಲಾಖೆಯ ನೌಕರರು, ಅಧಿಕಾರಿಗಳು, ಪೋಲೀಸ್ ಇಲಾಖೆ, ತೆರಿಗೆ ಇಲಾಖೆಯವರು, ಇನ್ನೂ ಹೇಳಬೇಕೆಂದರೆ ಸಾರಾಸಗಟು ಪದವೀಧರರೆಲ್ಲರೂ ಶಿಕ್ಷಿತರೇ ಅಥವಾ ಅಕ್ಷರಸ್ಥರೇ?

ಭಾರತದ ಸ್ವತಂತ್ರ್ಯ ಹೋರಾಟದಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಿದವರೆಲ್ಲರದ್ದು ಒಂದು ಕನಿಸಿತ್ತು. ಭಾರತ ಬಂಧಮುತ್ತಕಾಗಿ ಸ್ಯಂ ಆಡಳಿತ ಹೊಂದುವುದು, ಆ ಕನಿಸಿನ ಒಂದು ಭಾಗ. ಅದರ ಬಹುಭಾಗ, ಲೋಕಮಾನ್ಯ ಬಾಲಗಂಗಾಧರ ತಿಲಕರ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ “ಧರ್ಮಾಧಾರಿತ ದೇಶಕಟ್ಟಿಪ್ಪಬುದು”, ಯೋಗಿ ಅರವಿಂದರ ಚಿಂತನೆಯಂತೆ, ಧರ್ಮ ಈ ದೇಶದ ಪ್ರಾಣ ಅಧಕ್ಷಾಗಿ ನಮ್ಮ ಪ್ರಾಚೀನ ಪರಂಪರೆ ಅನುಷ್ಠಾನವಾಗಿ ದೇಶ ಕಟ್ಟಿಪ್ಪಬುದು. ಇದೆಲ್ಲಕ್ಕೂ ಮೀಗಿಲಾಗಿ ಗಾಂಧಿಜಿಯವರ ರಾಮರಾಜ್ಯದ ಕನಸು ಗಾಂಧಿಜಿಯವರ ಕನಸಿನ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಗೋಹರ್ಯೆಗೆ ಸ್ಥಾನವಿಲ್ಲ, ಪಾನ ನಿರೋದಕ್ಕೆ ಆದೃತೆ, ಗುಡಕ್ಕೆಗಾರಿಕೆ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಅಡಿಗಲ್ಲು. ಒಟ್ಟಾರೆ ರಾಮರಾಜ್ಯವನ್ನು ಧರೆಗಳಿಸುವುದು.

ಈ ಹಿನ್ನಲೇಯಲ್ಲಿ ಕಳೆದ 75 ವರ್ಷಗಳ ಸಿಂಹಾವಲೋಕನ ಮಾಡಿದಾಗ ನಾವು ನಿಜವಾಗಿ ಸ್ವತಂತ್ರ ರಾಗಿದ್ದೇವಯೇ ಎಂದು ಯೋಚಿಸಬೇಕಿದೆ. “ಸ್ವತಂತ್ರ ಎಂಬ ತಬ್ಬದಲ್ಲಿ ‘ಸ್ವ’ ಎಂಬ ಪದಕ್ಕೆ ವಿಶೇಷವಾದ ಅರ್ಥವಿದೆ. ‘ಸ್ವ’ ನಲ್ಲಿ ಈ ನಾಡಿನ ಸಂಸ್ಕೃತಿ, ಪರಂಪರೆ,

ಮುಟ್ಟ 4 ಕ್ಕೆ ➤

➤ ಮಟ 3 ರಿಂದ.....

ಆದರ್ಶಗಳು, ಜೀವಿತೋದ್ದೇಶಗಳು ಮುಂತಾದ ಎಲ್ಲ ಭಾವಗಳು ಏಳಿತವಾಗಿವೆ. ತಿಲಕರು, ಅರವಿಂದರು ಗಾಂಧಿಜಿ ಹಾಗೂ ಲಕ್ಷ್ಮಿತರ ಸ್ವಾತಂತ್ಯ ಯೋಥರ ಕನಸುಗಳು ಸೇರಿದೆ.

ಕಳೆದ 70 ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಈ ದೇಶದ ಸ್ವತ್ತದ ಜಾಗೃತಿಗೊಳಿಸುವ ಕೆಲಸವನ್ನು ಆಡಳಿತದ ಬುಕ್ಕಾನ್ ಹಿಡಿದವರು ಮಾಡಿದರೇ? ಖಂಡಿತ ಇಲ್ಲ. ಬದಲಿಗೆ ಸ್ವತ್ತಕ್ಕೆ ಶಾಶ್ವತ ಸಮಾಧಿಕ್ಕಿದರು. ನಮ್ಮ ಸಂವಿಧಾನದಲ್ಲಿ ಸ್ವತ್ತವು ಪ್ರಕಟಗೊಂಡಿಲ್ಲ. ತಿಲಕರು ಧರ್ಮಾರ್ಥಾರಿತ ದೇಶವಾಗಬೇಕಿಂದರೆ ಆಡಳಿತ ನಡೆಸಿದವರು ಧರ್ಮಾರ್ಥಿತ ಎಂದರು. ಗಾಂಧಿಜಿ ರಾಮ ರಾಜ್ಯವೆಂದರೆ ಅವರ ಹಿಂಬಾಲಕರು ರಾಜ್ಯ ನಿರ್ಮಿಸಿದರು. ಅವರ ಗೂರು ರಾಜ್ಯ, ಗೋಹರ್ತ್ಯೆ ನಿಷೇಧ, ಪಾನನಿರೋಧ ಆಸ್ಕರಣ್ಯ ಮಂಜೂಡಿಸಿದರು. ಅಧಿಕಾರದ ಏಣಿ ಏರಲು ಗಾಂಧಿಯ ಹೆಸರು ಬಳಸಿದರೇ ಹೊರತು ಅವರ ಆದರ್ಶಗಳನ್ನು ಕೀಂಜಿತ್ತು ಪಾಲಿಸಲಿಲ್ಲ.

ಇದೀಗ ಮೋದಿಯವರು ಅಮೃತ ಮಹೋತ್ಪವದ ಹೊಸ್ತಿಲಲ್ಲಿ ನಿಂತು, ಅಮೃತ ಕಾಲದ ಕನಸು ಬಿತ್ತಿತ್ವಾರೆ. ಇನ್ನಿತ್ತೆಯು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಭಾರತ ಸರ್ಕಾರ, ಸದ್ಗುರು, ಸಾಮಾಜಿಕಸರ್ಕರೆಯ ನಾಡಾಗಿ ಜಗತ್ತಿಗೆ ವರಾಗ್ರದರ್ಶ ಕೇವಾಗೇಕೆಂಬ ಕನಸಿದ್ದು. ಎರಾರಿದನ್ನು ಸಾಕಾರಗೊಳಿಸುವವರು? ಮತ್ತದೇ ವಿಜ್ಞಿದ್ರಕಾರ ಘಟನವರ್ಗಗಳು ತಲೆ ಎತ್ತಿವೆ. ಅವಿಂಡವಾಗೇಕಾದ ಸಮಾಜವನ್ನು ಭಿದ್ರುಮಾಡಲು ಹೊರಟಿವೆ. ದೇಶದ್ಯೋಹಿ ಹಾವುಗಳಿಗೆ ಹಾಲೆರೆಯತ್ತಿವೆ. ದೇಶದ ಸ್ವತ್ತ ದ ಬಗ್ಗೆ ಚಿಂತಿಸಿದೇ ವ್ಯೇಯುತ್ತಿಕೆ. ಪರಿವಾರದ ಸ್ವತ್ತ ದ ಬಗ್ಗೆ ಚಿಂತಿಸುತ್ತಿದೆ. ತಮ್ಮ ಅಧಿಕಾರದಾದ ತಣಿಸಿಹೊಳ್ಳಲು ಕೌರವ ಶಕ್ತಿಲ್ಲಿ ಒಗ್ಗೂಡುತ್ತಿವೆ. ಇದೀಗ ಭಾರತಕ್ಕೆ ಒಂದು ಸಂಧಿಕಾಲ. ಈ ಸಂಧಿಕಾಲದಲ್ಲಿ ಇರುವ ನಾವುಗಳು ಎಚ್ಚೆತ್ತುಗೊಂಡು ಪಾಂಡವ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಜಾಗೃತಗೊಳಿಸಬೇಕು. ಈ ಪರಾಕಾರದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮೆಲ್ಲ ಶಿಕ್ಷಕರಿಗೆ ಇದೇ ಕಾಲನ ಕರೆ. ನಮ್ಮ ಬೆಂಗಳಿಗಿರಬೇಕಾದ ಹೊರೆ.

ಈ ಸ್ವಾತಂತ್ಯ ದಿನದಂದು ಈ ಮೇಲಿನ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ನಾವು ಯೋಜಿಸಬೇಕಲ್ಲವೇ? ಜಾಗೃತರಾಗಬೇಕಲ್ಲವೇ? ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ 1948ರಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ನಾಡಿನ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಕವಿ ಎಂ. ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣ ಅಡಿಗರು ರಚಿಸಿದ ಕವನವೊಂದು ನಮಗೆ “ಸಂಕಲ್ಪ ಗಿರೆ” ಆಗಬಲ್ಲದು. ಅದನ್ನು ಭಾವೀ ಜನಾಂಗವಾದ ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಬಾಯಿ ಪಾರ ಮಾಡಿಸೋಣವೇ?

ಕಟ್ಟಿಪೆವು ನಾವು

ಕಟ್ಟಿಪೆವು ನಾವು ಹೋಸ ನಾಡೋಂದನು,-
ರಸದಬೀಜೋಂದನು

ಹೋಸನೆತ್ತರುಕ್ಕಾಕ್ಕೆ ಆರಿಹೋಗುವ ಮುನ್ನ,
ಹೆಯೆದಿ ಮಾಂತ್ರಿಕನ ಮಾಟ ಮುಸುಳುವ ಮುನ್ನ, ಉತ್ಸಾಹ
ಸಾಹಸದ ಉತ್ಸಾಹ ಏಂಟಿಗಳ
ಈ ಕ್ಷುಬ್ಧ ಸಾಗರವು ಬಹಿ ಹೋಗುವ ಮುನ್ನ
ಕಟ್ಟಿಪೆವು ನಾವು ಹೋಸ ನಾಡೋಂದನು।

ನಿಮ್ಮದೆಯ ಕನಸುಗಳೇ ಕಾಮದೇನು
ಅದಾವು, ಕರೆದಾವು ವಾಂಭಿತವನು;

ಕರೆದ ಕ್ಷೀಗಿಹುದೋ ಕನಸುಗಳ ಹರಕೆ;
ಗುರಿ ತಪ್ಪದೋಮ್ಮುಖಿದ ಬಯಕ ಬೆಂಬಲಕೆ
ಜಾತಿ ಮತ ಭೇದಗಳ ಕಂಡಕವು ಸುತ್ತಲೂ,
ದುಭೇದದ್ವಾರೆ ಕೋಟಿಕೊತ್ತಲಾಗಳು;
ರಾಧಿ ರಾಜ್ಯ ಸನರಸ್ಯಗೈಯುವನು, ತೋಳ್ಳಣಿ
ತೊಡೆತ್ತಣಿ ಕರೆಯುವನು ಸಂಗ್ರಾಮಕೆ

ನಾವು ಹಿಂಡಿಗೆವೇ? ಏರ ತರಣಾರು ನಾವು|
ಒಂದೆ ನೆಗಡಿಕೆ ನೆಗಡೆವೋ ಕಂಡಕವನು,
ಕ್ಷಣಿ ಮಟಿಮಾಡುವವು ಕೋಟಿಗಳನು,
ಎದೆಯ ಮೆಟ್ಟಿ ಮುರಿಯುವೆಸುರರಣ್ಣಗಳನು॥

ಕೋಟಿಗೊಡೆಗೆ ನಮ್ಮ ಹೊಗಳೇ ಮೆಟ್ಟಿಲು,
ನಮ್ಮ ಸಾರೇ ನೋವೆ ಹೊಸ ನಾಡ ತೊಟ್ಟಿಲು
ಆದಾವು; ಅಂಜುವದೆ ನಮ್ಮದಲ್ಲ;
ಸೋಲುಬಗೆ ಏರನಿಗೆ ಸಲ್ಲ, ಹೊಲ್ಲಿ

ಎಡರುಗಳ ಕಡಲುಗಳನೇಸಿ ಬರುವೆವು, ಫೋರೆ
ನೈರಾಜ್ಯದಗ್ನಿಮುಖಿದಲ್ಲು ಕೂಡ
ಮೊಕ್ಕ ಹೋರಿದುವೆಲ್ಲ ತೊಡಪುಗಳ ಒಡಪುಗಳ
ಬಿಡಿಕಿ, ಇಡಿಗೊಳಿ ಕಟ್ಟುವೆವು ನಾಡಾ

ಇಂದು ಬಾಳಿದು ಕೊಳ ಕಾಳಗವು; ಹೊಟ್ಟಿಯೇ
ಕೇಂದ್ರಾಗಿದ ನರನ ಜೀವಿತಕ್ಕ;
ಅನ್ನದನ್ಯಾಯದಾವಾಗ್ನಿಯಲ್ಲಿ ಕರಗುತ್ತಿದೆ
ನರತೆ, ಸಂಸ್ಕೃತಿ, ಪ್ರೀತಿ, ದಿವದ ಬಯಕೆ

ಇರುವೆಲ್ಲವನು ಎಲ್ಲ ಜನಕ ತೆರವಾಗಿಸುವ
ಸಮಬಗರು ಸಮಸ್ಯಿಲಿದ ಸಮದುಃಖಿದ
ಸಾಮರ್ಥಸ್ಯದ ಸಾಮಗಾನಲಹರಿಯ ಮೇಲೆ
ತೇಲಿ ಬರಲಿದೆ ನೋಡು, ನಮ್ಮ ನಾಡು।

ಇಲ್ಲೇ ಈ ಎಡೆಯಲ್ಲಿ, ನಮ್ಮ ಮುಂಗಡೆಯಲ್ಲಿ,
ಅಲ್ಲಿಗಳ ಹೆಡೆಯಲ್ಲಿ, ಸೋಲುಗಳ ತೊಡೆಯಲ್ಲಿ
ಅರಳಿತು ನಮ್ಮ ನಾಡು; ನಮ್ಮದೆಯ ತಂಬಿರುವ ಅದರ
ನರಗಂಪು ಹೋರ ಹೊಮ್ಮುವುದ ಕಾದು ನೋಡು।

ಉತ್ಸಾಹ ಉದ್ದೇಗ ಉದ್ದೇಕಗಳ ಏರ
ಯುವಜನದ ನಾಡ ಗುಡಿಯು;
ಅದರ ಹಾರಾಟಕ್ಕೆ ಬಾನೆ ಗಡಿಯು,
ಬಿರಲು ಬಿಡೆವೆಂದಿಗೂ ಅಡಕೆ ತಡೆಯು।

ತಡೆವವರು ಬನ್ನಿದೋ, ಹೋಡೆವವರು ಬನ್ನಿದೋ
ಕಡೆನುಡಿದ ಕಡೆಬಿಗದ ಕಡುಪು ಜನರೇ ಬನ್ನಿ
ಕೊಟ್ಟಿವಿದೋ ಏಳಿಯವನು;
ನಿಮ್ಮಲರನು ತೊಡೆದು ನಿಮ್ಮ ಮಜಾದ ಮೇಲೆ

ಕಟ್ಟಿಪೆವು ನಾವು ಹೋಸ ನಾಡೋಂದನು,
ಸುಖಿದ ಬೀಡೋಂದನು

ರಕ್ಷಬಂಧನ

ಭಾರತೀಯರು ಹತ್ತು ಹಲವು ಹಬ್ಬಗಳನ್ನು ವರ್ಷಾಪೂರ್ವ ಆಚರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಈ ಎಲ್ಲಾ ಪವಿತ್ರ ಹಬ್ಬಗಳಲ್ಲಿ ದೇವತಾರಾಥನೆ ಮುಖ್ಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಇಂತಹ ಹಬ್ಬಗಳ ಮಧ್ಯೆ 'ರಕ್ಷಬಂಧನ್' ಒಂದು ವಿಶಿಷ್ಟ ರೀತಿಯ ಹಬ್ಬವಾಗಿದೆ.

ರಕ್ಷಬಂಧನವನ್ನು 'ರಾಖಿ' ಹಬ್ಬ ಎಂದೂ ಕೂಡ ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಜಾತಿ, ಮತ ಬೇಂದವಿಲ್ಲದೆ ಆಚರಿಸುವ ಆಚರಣೆ ಎಂದರೂ ತಪ್ಪಾಗಲಾರದು.

ಶ್ರವಣ ಮಾಸದ ಶುಕ್ಲಪಕ್ಷದ ಪೂರ್ಣಿಮೆಯ ಉಪಾಕಾರ್ಮದಿನದಂದು 'ರಾಖಿ' ಹಬ್ಬವನ್ನು ಆಚರಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಸಹೋದರ-ಸಹೋದರಿಯರ ನಡುವೆ ಇರುವ ಅನುಬಂಧದ ದ್ಯುತಿಕವಾಗಿ ಅಂದರೆ ಸಹೋದರ- ಸಹೋದರಿಯರ ವಾತಲ್ಯದ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಬೆಸೆಯುವ ಮತ್ತು ಜಿರಕಾಲ ಉಳಿಸುವಂತೆ ಮಾಡುವ ಹಬ್ಬವೇ 'ರಕ್ಷಬಂಧನ್'

'ರಕ್ಷಬಂಧನ್' ಆಚರಣೆಯ ಹಿನ್ನಲೆ

ಪೌರಾಣಿಕ ಹಿನ್ನಲೆ: ರಕ್ಷಬಂಧನದ ಆಚರಣೆಯ ಕುರಿತು ಹಲವಾರು ದಂತಕರ್ತಗಳು ಇವೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಹಿಗಿದೆ.

ಹಿಂದೂ ಮೂರಾಂದ ಪ್ರಕಾರ ಮಹಾಕಾವ್ಯವಾದ ಮಹಾಭಾರತದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಕುರಿತಾದ ಒಂದು ಪ್ರಸಂಗವಿದೆ. ಒಂದು ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣನ ಮಣಿಕಟ್ಟಿಗೆಗೆ (ಗಾಯವಾಗಿ ರಕ್ತ ಸೋರುತ್ತಿರುತ್ತದೆ, ಆಗ ರುಕ್ಷಣಿಯು ಜೀವಧಿಗಾಗಿ ಸೇವಕರನ್ನು ಕರ್ಳುಹಿಸಿ ಕೆಳವಳಿದಿಂದ ಕಾಯುತ್ತಾ ನಿಂತಿದ್ದಾಗು, ಅಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದ ಪಂಚಪಂಡವರ ಪತ್ತಿಯಾದ ದೈಪದಿಯು ತಕ್ಷಣವೇ ತಾನು ಉಟ್ಟಿದ್ದ ಸೀರೆಯ ಸರಿಗಿನ ಅಂಚನ್ನು ಹರಿದು ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣನ ಮಣಿಕಟ್ಟಿಗೆ ಕಟ್ಟಿ, ರಕ್ತ ಹರಿಯುವುದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸುತ್ತಾರೆ. ದೈಪದಿಯ ವಾತಲ್ಯ ಮತ್ತು ಸಹೋದರಿ ರೀತಿಯ ಸಹಜ ಕಾಳಜಿಯನ್ನು ಕಂಡ ಕೃಷ್ಣ ಆಕೆಗೆ ಯಾವಕ್ಕೂ ರಕ್ಷಣೆಯನ್ನು ಕೊಡುವುದಾಗಿ ಅಭಯ ನೀಡುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ಅದರಂತೆ ಮುಂದೆ ನಡೆದ ದೈಪದಿ ವಸಾಪರಣೆ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ದೈಪದಿಯ ಸೀರೆಯನ್ನು ಅಕ್ಷಯವನ್ನಾಗಿಸಿ ಸಹೋದರ ರೀತಿಯ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯತ ರಕ್ಷಣೆಯನ್ನು ಒದಗಿಸಿ ಅವಳ ಮಾನವನ್ನು ಕಾಪಾಡುತ್ತಾನೆ.

ಹಿಗೆ ಸಹೋದರ-ಸಹೋದರಿಯ ಸಂಬಂಧದ ಮಹತ್ವವನ್ನು ಈ ಪ್ರಸಂಗ ಎತ್ತಿ ಹಿಡಿಯುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಅಂದಿನಿಂದಲೇ 'ರಕ್ಷಬಂಧನ್'ದ ಆಚರಣೆ ತುರುವಾಯಿತು ಎಂಬ ನಂಬಿಕೆ ಇದೆ.

ಶ್ರೀಮತಿ ಲಕ್ಷ್ಮಿಎಂಗ್ ಬಿ.

ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣರ ಸಮಾರ್ಪೋಚಕರು, ಲ್ಯಾಫ್ರಾಚೋಜ್
ಸಂಪನ್ಮೂಲ ವ್ಯಕ್ತಿ (ಗೋತ್ತ), ಗಂಗಾನಗರ,

ಬೆಂಗಳೂರು -560 032

ದೂರವಾಣಿ ಸಂಖ್ಯೆ: 9980033636

ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಹಿನ್ನಲೆ : ಕ್ಷತ್ತಿಯರಲ್ಲಿ ರಕ್ಷಬಂಧನವೂ ಬಹಳ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯಕ್ಕೆಯನ್ನು ಪಡೆದಿದೆ. ರಜ್ಮಾತರಲ್ಲಿಂತೂ ಈ ಹಬ್ಬಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಾಶ್ನೆಗಿಡೆ.

ಮೇವಾಡ ರಾಣಿ ಕಣಾವತಿ ಮತ್ತು ಮೋಗಲ್ ರಾಜನಾಡ ಮಹಾಯನ್ನನ ನಡುವೆ ಬಿರುವ 'ರಾಖಿ'ಯ ಪ್ರಸಂಗ ಇಂದಿಗೂ ಕೂಡ ಜಾರಿತ್ಯಾಹ್ ವಿಷಯವಾಗಿದೆ. ಕೆಲವರ ಪ್ರಕಾರ ರಾಣಿ ಕಣಾವತಿ, ಗುಜರಾತಿನ ರಾಜ 'ಬಹದೂರ್ ಶಾ' ತನ್ನ ರಾಜ್ಯದ ಮೇಲೆ ಯಾಧಕ್ಕಿಗಿ ಬಂದಾಗ ತನ್ನ ಬಳಿ ಇದ್ದ ಚಿಕ್ಕ ಸ್ಯಾನ್ಸ್‌ದಿಂದ ಅವನನ್ನು ಎದುರಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಿ, ಮೋಗಲ್ ರಾಜನಾಡ ಮಹಾಯನ್ನನ ಸಹಾಯವನ್ನು ಬಯಿಸಿ ರಾಖಿಯನ್ನು ಅವನಿಗೆ ಕಳುಹಿಸುವ ಮೂಲಕ ತನ್ನ ರಾಜ್ಯದ ರಕ್ಷಣೆಯನ್ನು ಕೊರುತ್ತಾಳೆ. ಅದರಂತೆ ಮಹಾಯನ್ ಸಹೋದರ ಸಮಾನವಾಗಿ ತನ್ನನ್ನು ಭಾವಿಸಿ ಕಳುಹಿಸಿರುವ ರಾಖಿಯನ್ನು ಕಂಡು ಕಣಾವತಿಗೆ ರಕ್ಷಣೆಯನ್ನು ಕೊಡಲು ಮುಂದಾಗುತ್ತಾನೆ. ಆದರೆ ಕಾರಣಾಂತರಗಳಿಂದ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಮೇವಾಡಕ್ಕೆ ತಲುಪಲು ಆಗಲಿಲ್ಲ. ಇತ್ತೆ ಬಹದೂರ್ ಶಾ ಮೇವಾಡವನ್ನು ಆಕ್ರಮಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ನಂತರ ತಲುಪಿದ ಮಹಾಯನ್ ಯಾಧದಲ್ಲಿ ಅವನನ್ನು ಸೋಲಿಸಿ, ಕಣಾವತಿಯ ಪುತ್ರ ವಿಕ್ರಮಸಿಂಹನಿಗೆ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸಿ ರಕ್ಷಬಂಧನದ ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ರಾಖಿಗೆ ಗೌರವವನ್ನು ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತಾನೆ.

ಕೇವಲ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಹಣಿಡಿರೆ ವಾತ್ರ ಸಹೋದರ-ಸಹೋದರಿಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಯಾರು ತಮಗೆ ರಕ್ಷಣೆಯನ್ನು ಮತ್ತು ಕಾಳಜಿ, ಗೌರವವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರೋ ಅವರೂ ಕೊಡ ಸಹೋದರ-ಸಹೋದರಿ ಸಮಾನರು ಎಂಬ ಸಂದೇಶವನ್ನು ಈ ಹಿನ್ನಲೆ ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಇನ್ನೊಂದು ಘಟನೆ ಹಿಗಿದೆ. ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಹೋರಾಟಗಾರ ಮತ್ತು ಭಾರತದ ಹೇರು ಕವಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರಾದ ರವೀಂದ್ರನಾಥ್ ಟಾಗುರ್ ರವರು ಬ್ರಿಟಿಷರ ಡಿವೇಡ್ ಅಂಡ್ ರೂಲ್ ಪಾಲಿಸಿಯಿಂದ ಹಿಂದೂ ಮತ್ತು ಮುಸ್ಲಿಮರ ಮಧ್ಯ ಬಿಗಡಾಯಿಸಿದ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಮಟ 9 ಕ್ಕೆ ➤

‘ಗುರು’ ಎಂದರೆ ಯಾರು?

ಇದೀಗ ತಾನೇ ವ್ಯಾಸ ಪೂರೀಮೆಯನ್ನು/ ಗುರುಪೂರೀಮೆಯನ್ನು ಅಚರಿಸುವ ಮೂಲಕ ಗುರುವಂದನೆಯನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಇದು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಶಿಕ್ಷೆನೂ ಗುರುವಿಗೆ ಅರ್ಥಸಲೋಬೇಕಾದ ಗೌರವ ಮತ್ತು ಕೃತಜ್ಞತೆ. ‘ವರ್ಣಮಾತ್ರಾಕಲಿಸಿದಾತಂಗುರು’ ಎಂಬ ಸೂಕ್ತಿಯಂತೆ ನಾವು ಕಲಿತ, ಕಲಿಯುವ ವಿದ್ಯೆಯು ಶಾಲಾಶಿಕ್ಷಣದ ಯಾವುದೇ ಹಂಡಲ್ಲಿಯಾಗಿದ್ದರೂ, ಎಷ್ಟೇ ಅವಧಿ ಮತ್ತು ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿದ್ದರೂ, ಅದನ್ನು ಕೆಲಿಸಿದವರು ನಮಗೆ ಪೂಜನೀಯರೇ ಆಗಿರುತ್ತಾರೆ.

ಅವರು ನೀಡುವ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ, ಪ್ರೈತ್ಯಾಹ, ಸದ್ಧರ್ವಾ, ಆರೋಗ್ಯಕರವೂ ಆಗಿ ಶಿಕ್ಷನ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆಯನ್ನು ರೂಪಿಸುವಲ್ಲಿ ಅವರು ವಹಿಸುವ ಕಾಳಜಿ ಎಲ್ಲವೂ ಗುರು ಶಿಕ್ಷೆಯಂಬ ಅನುಬಂಧವನ್ನು ಗಳಿಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ, ಮತ್ತು ಅದರ ಮಹತ್ವವನ್ನು ನಿರೂಪಿಸುತ್ತದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಶಿಕ್ಷನ ಬಗ್ಗೆ ಗುರುವಿನ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯು ಕೇವಲ ಶಾಲೆಯ ತರಗತಿಯಲ್ಲಿ, ನಾಲ್ಕು ಗೋಡೆಗಳ ನಡವಿನ ಪರಿಸರಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ಸೀಮಿತವಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ್ದಲ್ಲದೆ ಯಾವುದೇ ಬಗೆಯ ವ್ಯಯಕ್ತಿಕವಾದ ಸಮಸ್ಯೆಯಿದ್ದರೂ ಸಹ ಗುರುವಾದವರು ತಮ್ಮ ಸಲಹೆ, ಸಹಕಾರಗಳ ಮೂಲಕ ನೇರವಿನ ಹಸ್ತವನ್ನು ಚಾಚಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅದು ಅವರ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಅಂದರೆ ಇಬ್ಬರ ಪರಿಸರ ಸಂಬಂಧ ಅಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಗಾಢವಾಗಿರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ನಮ್ಮ ಪುರಾಣ ಇತಿಹಾಸಗಳಲ್ಲಿ ಇಂತಹ ಪವಿತ್ರವಾದ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದ ಅನೇಕ ಗುರು ಶಿಕ್ಷರ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಬಹಳಷ್ಟು ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ತಿಳಿಯುತ್ತೇವೆ. ಇಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷನ ಶೈಕ್ಷಣಿಕೆಯಂದಿಗೆ ಗುರುವಿನ ಅರ್ಹತೆಯೂ ಸಹ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆ. ‘ಗುರು’ ಎಂಬ ಪದವಿಯನ್ನು ಹೊಂದುವುದು ಸುಲಭವಲ್ಲ.

ಏಕೆಂದರೆ ಅಲ್ಲಕ್ಕೂ ಕಲಿಸಿದವರೆಲ್ಲರೂ, ಪಾಠ ಹೇಳಿಕೊಟ್ಟಬರೆಲ್ಲರೂ ‘ಗುರು’ಗಳಾಗಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಕೇವಲ ವಿಷಯ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ತುಂಬಂಪುದು ವೂತ್ತು ಆ ಸಾಫ್ತ್ನದಲ್ಲಿರುವ ಪರ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಶಿಕ್ಷನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಾಫ್ತನವನ್ನು ಪಡೆಯಲು, ಅದೂ ಆತ್ಮೀಯವಾದ, ಆಪವಾದ ಸಾಫ್ತನವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧಾರಣೆಯಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿರುತ್ತದೆ. ಇದಲ್ಲಿ ಗೆಲ್ಲವುದೂ ಕೂಡ ಸುಲಭವಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ಶ್ರೀತಿಯಿಂದ ಒಳ್ಳಿಕೊಂಡು, ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸುವವರಷ್ಟೇ ಇಲ್ಲಿ ಯಶಸ್ವಿ ಹೊಂದುವುದು ಸಾಧ್ಯ.

ಇಂದು ಪಾಠ ಹೇಳಿಕೊಡುವವರಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಜನ ಈ ಅಂಶವನ್ನು ತಿಳಿದಿದ್ದಾರೆಂದು ಅಲೋಚಿಸುವುದು ಅಗತ್ಯ. ಕೇವಲ ಬೊಧಿಕ ಮಾಹಿತಿಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸುವುದರತ್ತೆ ಗಮನಕೊಡದೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯ ಮನಸ್ಸಿನ ಆರೋಗ್ಯವನ್ನು ಕಾಪಾಡುವುದರತ್ತೆ ಕೂಡ ಅವರು ತಮ್ಮ ಹೊಣೆಯನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸಬೇಕಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷನೆಡೆ ಅಂಶದ ಶಾಲಿತಾಂಶವನ್ನು ನಾಲ್ಕು ಶ್ರೀತಿಯ ನುಡಿಗಳು ತರಬ್ಲಿವೆಂಬುದನ್ನು ಇಂದಿನ ವಿಷಯ ಜನ ಶಿಕ್ಷಕರು ತಿಳಿದಿದ್ದಾರೆ? ಕುವೆಂಪು ಅವರ ಒಂದು ರಚನೆಯಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತದೆ, ‘ಶ್ರೀತಿ ಇಲ್ಲದ ಮೇಲೆ ಹೊವು ಅರಳಿತು ಹೇಗೆ?’ ಎಂದು.

ಮೈಸೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ಉಪಕುಲಪತಿಗಳಾಗಿದ್ದ ಎನ್. ಎಸ್. ಸುಭೂರಾವ್. ಎಂಬುವವರು ಪರಿಶ್ಲೇಖೆ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ತಡವಾಗಿ

ನಂ. ನಾಗಲಕ್ಷ್ಮಿ
ನಿಷ್ಪತ್ತ ಕನ್ನಡ ಉಪನ್ಯಾಸಕರು,
ಸಾಹಿತ್ಯ ಪ್ರಾ. ಕಾಲೇಚು,
ಬೆಂಗಳೂರು

ಬಂದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳನ್ನು ನೇರವಾಗಿ ತಮ್ಮ ಕೊರತಡಿಗೆ ಕರೆದೊಯ್ದು ಹುಳಿಸಿ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಪರಿಶ್ಲೇಖೆ ಬರೆಯಲು ಸೂಚಿಸುತ್ತಿದ್ದರಂತೆ. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಆರಂಭ ರಹಿತರಾಗಿ ಪರಿಶ್ಲೇಖೆಯನ್ನು ವದುರಿಸಲು ಅವರು ಹೀಗೆ ಸಹಕರಿಸುತ್ತಿದ್ದರಂತೆ. ಇದು ಅಂತಃಕರಣ ಹೊಂದಿದ ಗುರುವಿನ ನಡವಳಿಕೆ. ಶಿಕ್ಷನು, ನಿಯಮ ಪಾಲನೆಗಳ ಕಡೆಗೆ ಗಮನೀಯಬೇಕಿಂದು ಅಲೋಚಿಸುವ ಇಂದಿನ ಶಿಕ್ಷಕರಲ್ಲಿ ವಿಷಯ ಮಂದಿ ಈ ಭಾವವನ್ನು ಬೆಳೆಸಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ? ಮಕ್ಕಳ ಮನಸ್ಸು ಕೂಡ ಹಾಗೇ ತಾನೇ? ಹೂವಿನಂತೆ ಕೋಮೆಲವಾಗಿರುವ ಅವರೆ ಮನಸ್ಸು ಅಷ್ಟೇ ಮೃದುವಾಗಿ, ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ವಿಕಾಸಗೊಳಿಸಬೇಕಾದರೆ ಅವರೊಂದಿಗೆ ವ್ಯವಹರಿಸುವಾಗ ಅಷ್ಟೇ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ವಹಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಏನನ್ನೇ ಕಲಿಯಲು ಮೋದಲಿಗೆ ಆ ವಿಷಯದ ಬಗೆಗೆ ಸ್ಟ್ರೀತಿ, ಆಸ್ತೀಸು ಮಾಡಿಸಬೇಕು. ಅದನ್ನು ಬಲವಂತವಾಗಿ ಮಾಡಿಸುವುದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಎರಡನೆಯದಾಗಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗೆ ತನಗೆ ಕಲಿಸುತ್ತಿರುವ ಶಿಕ್ಷಕರಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆ, ಭರವಸೆ, ವಿಶ್ವಾಸ ಮೂಡುವಂತೆ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ತನ್ನ ಏನೇ ಸಮಸ್ಯೆ ಇದ್ದರೂ ಅವರಲ್ಲಿ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುವಂತಹ ಆಪ್ತತೆ ಬೆಳೆದರಬೇಕು. ಅದು ಕಲಿಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ್ದಾಗಿರಬಹುದು, ವ್ಯಯಕ್ತಿಕವಾದುದಾಗಿರಬಹುದು, ಹಿರಿಯಾಗಿ ಕಾಳಜಿವಹಿಸಿ, ತನಗೆ ಸೂಕ್ತ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನವಿತ್ತು ಸಹಕರಿಸುವರೆಂಬ ನಂಬಿಕೆ ಇದ್ದಾಗ ಮಾತ್ರ ಈ ಆಪ್ತತೆ ಬೆಳೆಯಲು ಸಾಧ್ಯ.

ಯಾರು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಭಾವವನ್ನು ಮಾಡಿಸುತ್ತಾರೋ ಅವರು ‘ಗುರು’ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಹೊಂದಲು ಸಾಧ್ಯ. ನಿಜವಾದ ಗುರು-ಶಿಕ್ಷನ ಸಂಬಂಧ ಬೆಳೆಯಲು ಹೀಗೆ. ಅದು ಗಟ್ಟಿಯಾಗುವುದು ಈ ತಳಹದಿಯ ಮೇಲಿಯೇ. ಮನೆಯಲ್ಲಿ ತಾಯಿ, ತಂದೆ ಹೇಗೆ ಮನುವಿನ ಎಲ್ಲ ವಿಚಾರಗಳ ಬಗೆಗೆ ಕಾಳಜಿ ವಹಿಸುತ್ತಾರೆಯೋ ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಕಲಿಸುವವರು ಇಂತಹ ಕಾಳಜಿ ವಹಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅದರ ದೈಹಿಕ, ಮಾನಸಿಕ ವಿಚಾರ, ಬೆಳವಣಿಗೆ ಎಲ್ಲದರ ಕುರಿತು ಅವರ ಗಮನವಿರಬೇಕಾದು ಅಗತ್ಯ. ಇಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ವ್ಯಾವಹಾರಿಕ ಸಂಬಂಧವಲ್ಲ, ಭಾವನಾತ್ಮಕ ಸಂಬಂಧವಿರಬೇಕು.

ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯು ತನಗೆ ಕಲಿಸುವವರಲ್ಲಿ ಭರವಸೆ, ಸ್ಟ್ರೀತಿ, ಗೌರವ ಮತ್ತು ಪೂಜ್ಯ ಭಾವವನ್ನು ಬೆಳೆಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಆಗಲೇ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದು. ವಿಷಯದ ನ್ಯಾಯ ಕಲಿಸುವುದೆಂದರೆ ಒಂದು ವ್ಯಾಪಾರವೇ ಆಗಿರುವ ಈ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಇಂತಹ ಬಹುದೊಡ್ಡ ಬದಲಾವಣೆ ಅಗತ್ಯವಾಗಿದೆ. ‘ಮಾತ್ರದೇವೋಭವ, ಶಿಕ್ಷದೇವೋಭವ’ ದ ನಂತರ ಹೇಳಿದೆ ಅಭಿಯಾಸದೇವೋಭವ’ ಎಂಬುದನ್ನು ಅಭಿಮಾನದಿಂದ, ಅದಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ನೈತಿಕತೆಯಿಂದ ಉದ್ದರಿಸಲು ‘ಕಲಿಸುವವರು’ ಅರ್ಥರಾಗಬಹುದು.

ಗುರುವಂದನಾ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ-ಬೆಂಗಳೂರು ಉತ್ತರ ಜಿಲ್ಲೆ

ದಿನಾಂಕ: 15.07.2023ರ ಶನಿವಾರ ಕನಾಟಕ ರಾಜ್ಯ ಮಾಧ್ಯಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಕ ಸಂಘ, ಬೆಂಗಳೂರು ಉತ್ತರ ಜಿಲ್ಲೆಯ ವರ್ತಿಯಿಂದ “ಗುರುವಂದನಾ” ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಬೆಂಗಳೂರು ಉತ್ತರ ವಲಯ-3ರ, ಡೇವಿಸ್ ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿರುವ ಸೆಂಟ್ ಅಲೋನ್ಸೋ ಪ್ರೈಡ್ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಬೆಂಗಳೂರು ಉತ್ತರ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಅನೇಕ ಶಿಕ್ಷಕರು, ಮಾಧ್ಯಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಕ ಸಂಘದ ಪದಾರ್ಥಕಾರಿಗಳು ಹಾಗೂ ಗುರುವಂದನಾ ಪುರಸ್ಕತ್ತ ಶಿಕ್ಷಕರೊಂದಿಗೆ ವಿಶೇಷವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸುಂದರವಾಗಿ ಆಚರಿಸಲಾಯಿತು.

ಮಲ್ಲಿಕಾಚುನ ಸ್ವಾಮಿ ಪ್ರೈಡ್ ಶಾಲೆಯ ವೃತ್ತಿ ಶಿಕ್ಷಕರಾದ ಶ್ರೀಮತಿ ವಿಶಾಲಾಕ್ಷಿ ಆರ್. ರವರ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯೊಂದಿಗೆ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವು ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು. ಕನಾಟಕ ರಾಜ್ಯ ಮಾಧ್ಯಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಕ ಸಂಘ, ಬೆಂಗಳೂರು ಉತ್ತರ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾದ ಶ್ರೀಮಲ್ಲಿಕಾಚುನ ಶಾಂತಿಕಾರ್ಯ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು. ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಉಪಸ್ಥಿತಿರ್ದು ಗುರುವಂದನಾ ಪುರಸ್ಕತ್ತ ಶಿಕ್ಷಕರು ಹಾಗೂ ಇರೇ ಶಿಕ್ಷಕರನ್ನು ಆದರಂದಿದ ಸ್ವಾಗತಿಸಿದರು. ವೇದಿಕೆಯ ಮೇಲಿರುವ ಗಣ್ಯರು ದೀಪ ಪ್ರಜ್ಞಲನ ವಾದಿ, ವೇದವ್ಯಾಸರಿಗೆ ಪುಷ್ಟಾಚಣನೆ ವಾಡುವುದರ ಮೂಲಕ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದ ಉದ್ದ್ದಾಷ್ಟನೆ ನೇರವೇರಿಸಿದರು.

ಕನಾಟಕ ರಾಜ್ಯ ಮಾಧ್ಯಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಕ ಸಂಘ, ಬೆಂಗಳೂರು ಉತ್ತರ ವಲಯ-3ರ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾದ ಶ್ರೀ ಗಂಗಾಧರ ಎಂ.ವಿರವರು ಉತ್ತಮ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದ ನಿರೂಪಣೆಯನ್ನು ನಡೆಸಿಕೊಟ್ಟರು. ರಾಜ್ಯ ವಿಜಾಂಬಿಗಳಾದ ಶ್ರೀ ಜೆ.ಎಂ ಜೋಷಿಯರವರು ತಮ್ಮ ಪ್ರಾಸ್ತಾವಿಕ ಭಾಷ್ಯಕದಲ್ಲಿ ಸಂಘ ಬೆಳೆದು ಬಂದ ರೀತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ತೀಕ್ಷ್ಣಾತ್ಮಕ ವರ್ಣದಲ್ಲಿ ಕನಾಟಕ ರಾಜ್ಯ ಮಾಧ್ಯಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಕ ಸಂಘದ ಮೂಲಕ ನಡೆಸುವ ಎಲ್ಲಾ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳ ಬಗ್ಗೆ ವಿವರವಾಗಿ ತಿಳಿಸಿಕೊಟ್ಟರು.

ಗುರುವಂದನಾ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದ ಮುಖ್ಯ ವಕ್ತಾರರಾಗಿ ಆಗಮಿಸಿದ್ದ ಕನಾಟಕ ರಾಜ್ಯ ಮಾಧ್ಯಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಕ ಸಂಘ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಪ್ರಕೌಷ್ಟದ ಪ್ರವುಣಿರಾದ ಶ್ರೀ ಪಿ.ಆರ್ ಬಿಸವರಾಜುರವರು ಗುರುಪರಂಪರೆಯ ಬಗ್ಗೆ ತೀಕ್ಷ್ಣಾತ್ಮಕ ಹಿಂದಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಗುರುಪುಲ ಮತ್ತು ಶಿಕ್ಷಕರ ಸಂಬಂಧಗಳನ್ನು ಇಂದಿನ ಹೀಗೆಯೂ ಮುಂದುವರೆಸಿ ಅವರ ತತ್ತ್ವ, ಸಿದ್ಧಾಂತ, ಆದರ್ಶಗಳನ್ನು ಮುಂದುವರೆಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವೆಂತೆ

ಶ್ರೀ ಗಂಗಾಧರ.ಎಂ.ವಿ,
ಅಧ್ಯಕ್ಷರು, ಕನಾಟಕ ರಾಜ್ಯ
ಮಾಧ್ಯಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಕ ಸಂಘ,
ಬೆಂಗಳೂರು ಉತ್ತರ ವಲಯ-03

ತಿಳಿಸಿದರು. ಇಂದಿನ ಗುರುಗಳು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಸ್ಕಾರವನ್ನು ಬೇಕಿಂದಿನ ನವ ಸಮಾಜ ನಿರ್ವಹಣೆ ಮಾಡುವಲ್ಲಿ ಪ್ರಮುಖ ಪಾತ್ರ ವಹಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದರು.

ಈ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ಗುರುವಂದನಾ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ವಿಶಿಷ್ಟ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಆಚರಿಸುವ ಸಲುವಾಗಿ ಬೆಂಗಳೂರು ಉತ್ತರ ಜಿಲ್ಲೆಯ 4 ವಲಯಗಳಲ್ಲಿ ಕರ್ತವ್ಯ ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಿರುವ ಶಿಕ್ಷಕರಲ್ಲಿ ವಿವಿಧ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಪನ್ಮೂಲ ಹೊಂದಿರುವ ಒಂಬತ್ತು ಪ್ರತಿಭಾವಂತ ಶಿಕ್ಷಕರನ್ನು ಗುರುತಿಸಿ ಅವರಿಗೆ ಗುರುವಂದನಾ ಪುರಸ್ಕಾರವನ್ನು ನೀಡಿ ಗೌರವಿಸಲಾಯಿತು. ಗೌರವವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ತಮ್ಮ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯನ್ನು ಪ್ರತಿಫಲಿಸಿದ ಎನ್‌ಕೆ ಎಸ್‌ ಆಂಗ್ಲ ಪ್ರೈಡ್ ಶಾಲೆಯ ವಿಜಾಂಬಿನ ಶಿಕ್ಷಕರಾದ ಶ್ರೀ ನಾಗೇಶ್.ಎಸ್‌ರವರು ಈ ರೀತಿಯ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳು ಶಿಕ್ಷಕರ ಮೇಲಿರುವ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿ ಇನ್ನಷ್ಟು ಪ್ರೇರಣೆಯಿಂದ ಕೆಲಸ ಮಾಡಲು ಜೈತನ್ಯವನ್ನು ನೀಡಿದೆ ಎಂದು ತಿಳಿಸಿದರು. ಸಂಂತೋಷಿಸಿದ ಅಳ್ಳಾನ್ಸ್ ಪ್ರೈಡ್ ಶಾಲೆಯ ಮುಖ್ಯ ಶಿಕ್ಷಕ ಹಾಗೂ ಗುರುವಂದನಾ ಪುರಸ್ಕತ್ತರೂ ಆದ ಸಿಸ್ಟ್ರೋ- ಅರುಳ್ ಅಮುದಾ.ಜೆ ರವರು ತಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಆಯೋಜನೆಗೊಂಡಿರುವುದು ಖುಂಬಾ ಸಂತಸದಾಯಕ ವಿಷಯ ಎಂದು ತಿಳಿಸಿ ಎಲ್ಲಿಗೂ ಅಭಿನಂದನೆ ತಿಳಿಸಿದರು.

ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದ ಅಧ್ಯಕ್ಷತೆಯನ್ನು ವಹಿಸಿದ್ದ ಕನಾಟಕ ರಾಜ್ಯ ವಾದ್ಯಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಕ ಸಂಘದ ರಾಜ್ಯ ಪ್ರಧಾನ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದ ಶಿಕ್ಷಕರಾದ ಶ್ರೀ ಜಿದಾನಂದ ಪಾಟೀಲರು ಗುರುಪರಂಪರೆಯ ವೃತ್ತಿಪ್ರಾಣಿಯನ್ನು ವಿವರಿಸುತ್ತಾಗು ಗುರುವಂದನಾ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದ ಮಹತ್ವವನ್ನು ವಿವರಿಸಿದರು. ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಪರಿಷರಣೆಯ ವಿಶೇಷಣೆಯನ್ನು ನೇರಿಸಿರುವ ಎಲ್ಲಾ ಶಿಕ್ಷಕರ ಜೊತೆ ಸಂವಾದ ವಾಡುತ್ತಾ ಶಿಕ್ಷಕರ ಗೊಂದಲಗಳನ್ನು ಪರಿಹರಿಸಿದರು. ಬೆಂಗಳೂರು ವಿಭಾಗ ಪ್ರಮುಖರಾದ ಶ್ರೀ ಗಂಗಪತ್ಯರವರು ವಂದನಾರ್ಥಕ್ಕೆ ನಡೆಸಿಕೊಟ್ಟರು. ಉತ್ತರ ವಲಯ-3ರ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದ ಶ್ರೀ ಕಿರಣ್ ಕುಮಾರ್ ರವರ ಶಾಂತಿಮಂತ್ರದೊಂದಿಗೆ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಸಮಾಪ್ತಿಯಾಯಿತು.

- ನೀವು ನಿಮ್ಮ ಭವಿಷ್ಯವನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಆದರೆ, ನಿಮ್ಮ ಅಭ್ಯಾಸಗಳನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸುವ ಅವಕಾಶ ನಿಮಗೆ ಮತ್ತು ನಿಮ್ಮ ಅಭ್ಯಾಸಗಳ ವಿಂಡಿತಾ ನಿಮ್ಮ ಭವಿಷ್ಯವನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸುತ್ತವೆ.

- ಡಾ. ಎ.ಪಿ.ಜಿ. ಅಬ್ದುಲ್ ಕಲಾಂ

➤ ಪುಟ 5 ರಿಂದ.....

ರಕ್ಷಬಂಧನದ ಆಚರಣೆಯ ಮೂಲಕ ಸರಿಪಡಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಸಫಲರಾದರು ಎಂಬುದು. ಹಿಂದೂ-ಮಹಿಮಾರ್ಥಿಕೆ ದೇವತೆಯ ಮರೆತು ಪರಸ್ಪರ ರಾಖಿಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ತಾವೆಲ್ಲ ಸಹೋದರ-ಸಹೋದರಿಯರು ಎಂಬ ಭಾತ್ಯತ್ವದ ಭಾವನೆ ಬರುವಂತೆ ಪ್ರೇರೇಷಿಸಿದ ರಕ್ಷಬಂಧನದ ಮಹತ್ವ ಇದರಿಂದ ಕೂಡ ಅರಿವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಹಿನ್ನೆಲೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಗಮನಿಸಿದರೆ ‘ರಾಖಿ’ಯ ಶ್ರೇಷ್ಠತೆಯ ಪರಿಚಯ ಆಗುತ್ತದೆ.

ಆಚರಿಸುವ ವಿಧಾನ

ಶ್ರಾವಣ ಮಾಸದ ಶುಕ್ಲಪಕ್ಷದ ದಿನ, ಶುಭ ಮುಹೂರ್ತದಂದು ಸಹೋದರಿಯರು ತಮ್ಮ ಅಣ್ಣ-ತಮ್ಮಂದಿರನ್ನು ಮಣಿಯ ಮೇಲೆ ಕುಳಿರಿಸಿ, ಪವಿತ್ರವಾದ ಕುಂಪುಮ ತಿಲಕನ್ನು ಹಣ್ಣಿಗೆ ಇಟ್ಟಿ, ದೇವರಲ್ಲಿ ಸಹೋದರರ ಸುರಕ್ಷತೆಗಾಗಿ, ಆರೋಗ್ಯಕಾಗಿ, ಧೀರ್ಘಾಯಿಸಿಗಾಗಿ, ಸಂಪತ್ತಿಗಾಗಿ ಮತ್ತು ಅವರ ಉಜ್ಜ್ವಲ ಭವಿಷ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿ. ರಕ್ಷಿತನ್ನು ಅಂದರೆ ರಾಖಿಯನ್ನು ಮಣಿಕಟ್ಟಿಗೆ (ಕ್ರೀಗೆ) ಕಟ್ಟಿತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಸಿಹಿ ತಿನಿಸನ್ನು ತಿನಿಸಿ. ಆರ್ಥಿಯನ್ನು ಬೆಳಗಿ, ಅಕ್ಷರಿಯನ್ನು ಹಾಕಿ ಅಳ್ಳಾನಾದರೆ ಕಾಲಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ. ತಮ್ಮನಾದರೆ ಆಶೀರ್ವದಿಸಿ ತಮ್ಮ ರಕ್ಷಣೆಯ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಅವರ ಹೆಗಲ ಮೇಲೆ ಹಾಕಿ ಸದಾಕಾಲ ತಮ್ಮ ಜೊತೆ ವಾತ್ಸಲ್ಯದಿಂದ ಇರುವಂತೆ ಕೊರಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ರಾಖಿಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿಕೊಂಡ ಸಹೋದರರು, ಶ್ರೀತಿಯಿಂದ ತಮ್ಮ ಶಕ್ತಾನುಸಾರವಾಗಿ ಉದುಗೊರೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ನಿಭಾಯಿಸುವುದಾಗಿ ಮಾತು ಕೊಟ್ಟಿ ಅದರಂತೆ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ.

ಪ್ರಸ್ತುತ ದಿನಮಾನಗಳಲ್ಲಿ, ಅಣ್ಣ- ತಮ್ಮಂದಿರು ಹತ್ತಿರದಲ್ಲಿರದೆ ದೂರ ದೂರ ನಗರಗಳಲ್ಲಿದ್ದರೆ, ಅಂಚೆಯ ಮೂಲಕ ರಕ್ಷಬಂಧನದ ದಿನ ರಾಖಿಯನ್ನು ತಲುಪಿಸುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿ ಬಾಂಧವ್ಯವನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ.

ಕೆಲವು ಕಡೆ ಅಣ್ಣ-ತಂಗಿಯರ ಬಾಂಧವ್ಯದ ಹಬ್ಬವನ್ನು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ವಿಧಿ ವಿಧಾನಗಳಿಂದಲೂ ಆಚರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಶ್ರಾವಣದಲ್ಲಿ ಬರುವ ನಾಗರಪಂಚಮಿ, ದೀಪಾಲ್ಯಾಯ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಬರುವ ಭಾಯೋ ದೂಜಾ ಇಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ ಉದ್ದೇಶ ಒಂದೇ ಆಗಿದೆ. ಅಣ್ಣ - ತಂಗಿಯರ ಪವಿತ್ರವಾದ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಸಂಕೇತಿಸುತ್ತದೆ.

ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯ ಮನುಷ್ಯನ ನಡೆವಿನ ಸಂಬಂಧ ಉತ್ತಮವಾಗಲಿ. ಜಗತ್ತಿನ ಎಲ್ಲರೂ ಸೌಹಾದರ್ಯಮಾತವಾಗಿ ಬಾಳಲಿ ಎಂಬುದು ಮತ್ತು ಸಹೋದರ- ಸಹೋದರಿಯರ ಅನುಭಂಧ ಜಿರಕಾಲ ಉಳಿಯಲ್ಲಿ ಎಂಬುದು ಈ ಆಚರಣೆಯ ಮೂಲ ಉದ್ದೇಶವಾಗಿದೆ. ಇಂತಹ ಪವಿತ್ರ ರಕ್ಷಬಂಧನದ ಆಚರಣೆಯನ್ನು ಕೇವಲ ವ್ಯಾಪಾರಿಕ ದೃಷ್ಟಿಕೋನದಿಂದ ನೋಡಿದೆ, ಸಾಧ್ಯ ಭಾವನೆಯಲ್ಲಿದೆ ಎಲ್ಲರೂ ಒಟ್ಟಾಗಿ ಜಾತಿ ಭೇದವಿಲ್ಲದೆ ಆಚರಿಸಿ ‘ರಕ್ಷಬಂಧನದ’ ಸದ್ದೇಶವನ್ನು ಪಾಲಿಸೋಣ ಮತ್ತು ಆಚರಣೆಯ ಪರಂಪರೆಯನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸೋಣ, ಶುಭವಾಗಲಿ

“ರಕ್ಷಾ- ಶ್ರೀರಕ್ಷೇ | ಬಂಧನ - ಬಾಂಧವ್ಯ “ರಕ್ಷಾಬಂಧನ”

➤ ಪುಟ 7 ರಿಂದ.....

ಮೇಲೆ ದಾಳಿ ಪೂರಂಭಿಸಿದರು. ಮುಂದೆ ಹಿಂಸಾಚಾರಕ್ಕೆ ತಿರುಗಿ ಇಂದು ಕುಸಿ ಮತ್ತೆಯಿಲ್ಲ ಜನಾಂಗದ ನಡೆವಿನ ಸಂಘರ್ಷವಾಗಿ ಅನೇಕ ಕೊಲೆಗಳು ಮನಿಗೆ ಬೆಂಕಿ ಹಚ್ಚುವುದು ಅಲ್ಲಿರುವ ಧಾರ್ಮಿಕ ಕೇಂದ್ರ ದ್ವಂಡ ಎರಡು ಜನಾಂಗಗಳ ಮಧ್ಯ ನಡೆದಿದೆ. ಎರಡು ಜನಾಂಗಗಳು ಈಗ ನಷ್ಟವನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿವೆ. ಇಂದು 60 ಸಾವಿರ ಜನರು ನಿರಾಶ್ರಿತರಾಗಿ ರಾಜ್ಯ ನಿರಾಶ್ರಿತ ಶಿಬಿರಗಳಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಹೊಸ ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಶತ್ರುಯ ಪಡೆದ್ದಾರೆ.

ಅನಾಗರಿಕ ಬೆಂಕಿ

ಸಮಸ್ಯೆಗಳಿಗೆ ಹೋರಾಟಗಳು, ಪ್ರತಿಭಟನೆಗಳು, ನಡೆಯುವುದು ನಾಗರಿಕ ಸಮಾಜದ ಲಕ್ಷ್ಯವು ಹೌದು. ಆದರೆ ಹೋರಾಟದ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಅನಾಗರಿಕ ಮೆರದರೆ ಯಾವ ನಾಗರಿಕ ಸಮಾಜವು ಸಹಿಸೆದು. ಮಣಿಮುರದ ಜನಾಂಗಿಯ ಸಂಘರ್ಷದಲ್ಲಿ ಇಬ್ಬರು ಮಹಿಳೆಯರ ಮೇಲೆ ದೊಜನ್ಯ ನಡೆಸಿ ಬೆತ್ತಲೆ ಮೆರವಣಿಗೆ ಮಾಡಿದ್ದು ನಾಗರಿಕ ಸಮಾಜ ಸಹಿಸೆದು. ಈ ಫಟನೆಯನ್ನು ದೇಶವೇ ಖಂಡಿಸಿದೆ. ಈ ಫಟನೆಗೆ ಕಾರಣಾದವರು ಕ್ಷಮೆಗೆ ಅನರ್ವಾರು. ಮಣಿಮುರದಲ್ಲಿ ಆಗಲಿ ಇಲ್ಲವೆ ದೇಶದ ಯಾವುದೇ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಆಗಲಿ ಈ ತರಹದ ಫಟನೆಗಳು ಫಟನಿಸಿದಾಗ ಸರ್ಕಾರವು ನಿರ್ದಾರಿಸುತ್ತಾಗಿ ಕ್ರಮಕ್ಕೆಗೊಂಡು ಇನ್ನೊಮ್ಮೆ ಮರುಕಳಿಸದಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು.

ಮುಂದೆ.....

ಮಣಿಮುರದ ಸಮಸ್ಯೆ ಪರಿಪರಿಸುವ ಶಕ್ತಿ ಈ ದೇಶಕ್ಕಿಂತೆ. ಅಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವ ಹಿಂಸೆ ಬೇಗ ನಿಲ್ಲಲಿ. ಜನಾಂಗಿಯ ಸಂಘರ್ಷದ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಮುಗ್ದ ಜನರ ಬಲಿ ಆಗದಿರಲಿ. ಈ ತೆರನಾದ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು ಎದುರಾದಾಗ ದೇಶದ ನಾಗರಿಕರಾದ ನಾವು ಪ್ರಜಾಸತ್ತಾತ್ಮಕವಾಗಿ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಪರಿಹರಿಸುವಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಷಂತೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಅಂಶಗಳಿಗೆ ಸಕಾರಾತ್ಮಕ ಸ್ವಂದನೆ ಮಾಡುವುದು ಮತ್ತು ಅನಾಗರಿಕ ವರ್ತನೆಗಳಿಗೆ ಕರೊರ ಶಬ್ದಗಳಿಂದ ಖಂಡಿಸುವುದು ಅವಶ್ಯವಲ್ಲವೇ?

ಶಿಕ್ಷಕ ಸಮಾಜಾರ ತರಿಸಲು ಇಲಾಖೆಯ ಆದೇಶ

**D.P.I. (Special) ಅವರ ಆದೇಶ ಸಂಖ್ಯೆ
T3-LBS-RKM-7/79-80**

ದಿನಾಂಕ 20-6-1980 ರ ಪ್ರಕಾರ ರಾಜ್ಯದ ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಾಧಿಕೀಯ ಶಾಲೆಗಳು, ಯೈಸ್ಕೂಲುಗಳು, ಜ್ಞಾನಿಯರ್ ಕಾಲೇಜುಗಳು ಮತ್ತು ಶಿಕ್ಷಕರ ತರಬೇತಿ ಸಂಖ್ಯೆಗಳು (I.T.I.) ತಮ್ಮ ವಾಚನಾಲಯ ಅಧಿಕಾರ ಮತ್ತು ಕಾಲೇಜುಗಳ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಅಧಿಕಾರ ಶಿಕ್ಷಕ ಸಮಾಜಾರ’ ಜಂದಾ ಪಾವತಿ ಮಾಡಬಹುದು.

ವರ್ಕಾತ್ಮಕಾಸ್ತೋತ್ರ

ಚಾರುಮತಿ

ಭಗೀರಥಾಶ್ಚೈಕಲವೈರ್ ಮನುಧಾಸ್ಸಂತರಿಸ್ಥಾ ।
ಶಿಬಿಷ್ಟ ರಂತಿದೇವಷ್ಟ ಮರಾಖೋದ್ದಿತಕೀರ್ತಯಃ ॥

ಭರತ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದ ಪುಣ್ಯಪುರುಷರಿಗೆ ಲಕ್ಷ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅವರೆಲ್ಲರ ಆದರ್ಶ ಜೀವನ. ಒಂದೊಂದು ಹಾತವನ್ನು ಕಲಿಸುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ನಮ್ಮ ಪುರಾಣದ ಕಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಬರುವ ಮೇಲೆ ಕಾಣಿಸಿರುವ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರೂ ಒಂದೊಂದು ವಿಶೇಷ ಗುಣವನ್ನು ಹೊಂದಿದವರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಸತತ ಪ್ರಯತ್ನದ ಮೂಲಕ ಗುರಿಮಣಿಪ್ರಭುವ ಭಲವನ್ನು ರಾಜ ಭಗೀರಥನು ಸಾಧಿಸಿ ತೋರಿಸಿದ್ದು ‘ಭಗೀರಥ ಪ್ರಯತ್ನ’ ಹೇಬಂ ಪ್ರತಿಧ್ಯೇ ಲೋಕೇಶ್ವರಿಯೇ ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿ ಇಂದಿನಾಗಿದೆ. ಮಹಾ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಬರುವ ಏಕಲವೈನ ಕಥೆಯು ಒಬ್ಬ ಅಪ್ರತಿಮ ಶಿಷ್ಟನ ಉದಾಹರಣೆಯನ್ನು ನೀಡುತ್ತದೆ. ವಿದ್ಯೇ ಕಲಿಯಲು ಬೇಕಾದ ಶ್ರದ್ಧೆ, ಗುರುವಿನ ಬಗೆಗೆ ಇರಬೇಕಾದ ಭಕ್ತಿಗೌರವ, ಕಲಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಅಗ್ರಹಿತಾದ ಪ್ರಮಾಣಿಕ ಪ್ರಯತ್ನ, ಸಾಧನೆ ಎಲ್ಲವೂ ಏಕಲವೈನಿಗೆ ಏಕಲವೈನೇ ಸಾಂಕೆಯಿಂಬಂತೆ ನಿರೂಪಿತವಾಗಿದೆ. ಒಬ್ಬ ಆದರ್ಶ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗೆ ಉದಾಹರಣ ಏಕಲವೈನೇ ಆಗಿದ್ದಾನೇ ಧರ್ಮ ಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ಬರೆದ ಮನು ಖಚಿಯು ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಧರ್ಮ ಪರಾಗಿ ನಡೆಯಬೇಕಾದ ರೀತಿ ನೀತಿಗಳನ್ನು ವಿವರಿಸುತ್ತೆ, ಒಂದು ಸುಭದ್ರ ಸಮಾಜದ ನಿರ್ಮಾಣದಲ್ಲಿ ಅಗ್ರಹಿತಾದ ಬುನಾದಿಯೇ ಧರ್ಮದ ವಿಚಾರವೆಂಬುದನ್ನು ತನ್ನ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಪಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಧನ್ಯವರೆಯನ್ನು ನಮ್ಮ ಪುರಾಣ ಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಧಾಸ್ತದ ದೇವತೆಯಿಂದು ಗೌರವಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಶಿಬಿ ಚಕ್ರವರ್ತಿ ಮತ್ತು ರಂತಿದೇವ ಎಂಬ ರಾಜರು ಪರೋಪಕಾರಕ್ಕೇ ಹಸರಾದವರು. ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ಜಂಡು ವಂಶದ ರಾಜ. ಶ್ರಿಮೂಲಿಕ್ರಿಗಳು ಅವನನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಿದಾಗ ಅವನು ವಿಷ್ಪುವಿನಿಂದ ಮೋಳೆವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡನೆಂದು ವಿವರಿಸಲಾಗಿದೆ. ಅವನು ಬಹಳ ಉದಾರಿಯಾದ ರಾಜನಾಗಿದ್ದನೆಂದು ಹೇಳಲಾಗಿದೆ. ಬಹಳ ಸತ್ಯವಂತನೆಂದು ಹೆಸರಾಗಿದ್ದ ಶಿಬಿ ಎಂಬ ರಾಜನ ಸತ್ಯತೆಯನ್ನು

ಪರೀಕ್ಷಿಸಲು ಇಂದ್ರನೂ, ಅಗ್ನಿಯೂ ಆಲೋಚಿಸಿ, ಇಂದ್ರನು ಜೇಗೆ ಹಕ್ಕಿಯಾಗಿ, ಅಗ್ನಿಯು ಪಾರಿವಾಳವಾದನು. ಪ್ರಾಣಭೀತಿಯಿಂದ ಓದಿಬಂದು, ಆಶ್ರಯ ಬೇಡಿದ ಪಾರಿವಾಳಕ್ಕೆ ಆಭಯ ನೀಡಿದ ಶಿಬಿಯು ಬೆಸ್ಟ್ ಬಂದ ಡೇಗೆಗೆ ಆ ಪಾರಿವಾಳದ ಶೂಕದ ಮಾಂಸವನ್ನು ತನ್ನ ದೇಹದಿಂದಲೇ ಕರ್ತರಿಸಿಕೊಡಲು ಸಿದ್ಧಾನಾಗುತ್ತಾನೆ. ಕಡೆಗೆ ಶರಣಾಗತ ರಕ್ಷಕನಿಗೆ ತನ್ನ ತೆಲೆಯನ್ನೇ ಅಪಿಸನಲು ಮುಂದಾಗುತ್ತಾನೆ. ದೇವತೆಗಳು ಮೆಚ್ಚಿ ಅವನನ್ನು ಹರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇವರೆಲ್ಲರ ಕಥೆಗಳನ್ನು ನಮ್ಮ ಪುರಾಣಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ತುತಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಬುದ್ಧಾ ಜಿನೇಂದ್ರಾ ಗೋರಕ್ಷಃ ಪಾಣಿನಿಷ್ಟ ಪತಂಜಲಿಃ
ಶಂಕರೋ ಮಧ್ವನಿಂಬಾಕ್ರಾ ಶ್ರೀರಾಮಾನುಜವಲ್ಲಭಾಃ ॥

ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಕಾಲ ಕಾಲಾಂತರದಲ್ಲಿ ಹಲವು ಧರ್ಮಗಳು ಜನರಲ್ಲಿ ಬಳಕೆಗೊಂಡಿದ್ದರೂ ಸಹ ಸರ್ವಧರ್ಮ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನೂ ಸಹ ಉಳಿಸಿಕೊಂಡೆಬಂದಿದೆ. ಎಲ್ಲ ಧರ್ಮಗಳ ಮೂಲ ಧೈಯ ಮಾತ್ರ ‘ಸರ್ವೇ ಜನಾಃಸುಖಿನೋಭವಂತು’ ಎಂಬುದೇ ಆಗಿದೆ. ಈ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಬೊಧ್ಯ ಧರ್ಮ, ಜ್ಯೇಂಧ್ರ ಧರ್ಮಗಳ ಸಾಫಕರು, ಅದ್ವೈತ, ದ್ಯುತ್ತ, ವಶಿಷ್ಠಾದ್ಯುತ್ತ ತತ್ತ್ವಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಿದ ಮೂವರು ಮಹಾನ್ ಆಚಾರ್ಯ ಪುರುಷರು, ನಿಂಬಾಕ್ರ ಗುರುಗಳು ಎಲ್ಲರೂ ತಮ್ಮ ಕರ್ಮ ರೀತಿಗಳಲ್ಲಿ ಜನರನ್ನು ಧರ್ಮ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಕರೆಯಾಯಿಲ್ಲ ಶ್ರಮಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಯೋಗ ಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ಬೋಧಿಸಿದ ಪತಂಜಲಿ ಮಹಾ ಖಚಿಯು ಬೋಧಿಸಿರುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆತವಾದ ಜೀವನ ಶೈಲಿಯು ಕೂಡ ಆರೋಗ್ಯಕರವಾದ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಮಾರ್ಗಸೂಚಿಯಾಗಿದೆ. ಇನ್ನು ಪಾಣಿನಿ ಎಂಬ ಮಹಾನ್ ವ್ಯಾಧಾಕರಣೆಯು ಬರೆದಿರುವ ‘ಅಪ್ಪಾಧ್ಯಾಯಿ’ ಎಂಬ ವ್ಯಾಕರಣ ಗ್ರಂಥವು ಮೊದಲ ವಿವರಣಾತ್ಮಕ ಭಾಷಾ ಶಾಸ್ತ್ರ ಗ್ರಂಥವೆಂದು ತಿಳಿಯಲಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನು ಇಂದಿಗೂ ಒಂದು ಮಾದರಿ ಗ್ರಂಥವಾಗಿಬಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆ. ಇಂತಹ ವಿದ್ಯಾನ್ಯಂಸರೆಲ್ಲ ಮಟ್ಟೆ ಬೆಳೆದ ಪುಣ್ಯಭೂಮಿ ನಮ್ಮದಾಗಿದೆ.

ಅಹಂಕಾರ ಮತ್ತು ಮೈಲಿಗೆ

ಸಂಚೆಯ ಸಮಯ. ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಪರಮಹಂಸರು ತಮ್ಮ ಗುರು ತೋತಾಪುರಿಯವರೊಡನೆ ಆಧ್ಯಾತ್ಮದ ಜಚ್ಚೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಜಚ್ಚಿಗಾಲದ ದಿನಗಳವು. ಪಕ್ಷದಲ್ಲೇ ಧೂಪದ ಕುಂಡ ಉರಿಯುತ್ತಿತ್ತು. ತೋಟದ ಮಾಲಿ ಅಲ್ಲಿ ಬಂದವನೇ ಅದರಿಂದ ತನ್ನ ಭಂಗಿಯ ಜೆಲುಮೆ ತುಂಬಿಕೊಂಡ. ಇದನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಂತೆಯೇ ತೋತಾಪುರಿಯವರಿಗೆ ರೇಗಿ ಹೋಯಿತು. ಮಾಲಿಗೆ ಬೈದ್ಯದ್ವ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಒಂದರು ಪೆಟ್ಟನ್ನೂ ಹೊಡೆದರು. ಆಗ ಪರಮಹಂಸರು ಗಹಗಣಿಸಿ ನಗರೋಡಿಗಿರು. ತೋತಾಪುರಿಯವರು ಮತ್ತಪ್ಪ ಸಿಟ್ಟಾದರು. “ಈ ಅಸ್ವಾಶ್ಚ ಧೂಪಕುಂಡದ ಅಗ್ನಿ ಮುಟ್ಟುವ ದುಷ್ಪತನ ಮಾಡಿದ್ದಾನೆ. ನಾನದಕ್ಕೆ ಬೈದ್ಯರೆ ನೀವು ನಗುತ್ತಿರುವಿರಲ್ಲಾ” ಎಂದು ಪರಮಹಂಸರನ್ನು ಕುರಿತು ಗಣಿಯಾಗಿಯೇ ಹೇಳಿದರು.

ಆಗ ಪರಮಹಂಸರು “ಮುಟ್ಟುಪುದರಿಂದ ಯಾವುದೇ ವಸ್ತು ಅಪವಿಶ್ವಾಸವುದೆಂಬುವುದೇ ನನಗೆ ಅಜ್ಞರಿ ತರುವ ಸಂಗತಿ. ನನಗಿಂದು ತಮ್ಮ ಬ್ರಹ್ಮವಾದದ ವಾಸ್ತವಿಕತೆಯ ಅರಿವಾಗಿದೆ. ಈಗ ತಾನೇ ‘ಬ್ರಹ್ಮನೇ ಬ್ರಹ್ಮ, ಮತ್ತೊಬ್ಬನಿಲ್ಲ’ ಎಂದೆಲ್ಲಾ ಉಪದೇಶ ನೀಡಿದಿರಿ. ಈ ಪ್ರಪಂಚ ಬ್ರಹ್ಮ ಪ್ರಕಾಶದ ಪ್ರತಿಬಿಂಬವಲ್ಲದೇ ಬೇರಲ್ಲವೆಂದೂ ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ. ಮತ್ತೊಂದೆಡೆ ಕೇವಲ ಬೆಂಕೆಯ ಕೆಂಡ ಮುಟ್ಟಿ ಜೆಲುಮೆಗೆ ತುಂಬಿಕೊಂಡಿದ್ದಕ್ಕೆ ಆ ಮಾಲಿಗೆ ಶಿಕ್ಷೆ ಕೊಟ್ಟಿರಿ. ಇದು ನಿಮ್ಮ ದೋಷವಲ್ಲ, ಬಿಡಿ. ನಿಮ್ಮಾಳಗಿನ ಅಹಂಕಾರದ ದೋಷವಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ಜಯಿಸುವುದು ಸುಲಭವಲ್ಲ ಎಂದು ನಂಬಿವಾಗಿಯೇ ನುಡಿದರು. ಈ ಮಾತ್ರ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದಂತೆಯೇ ತೋತಾಪುರಿಯವರು ನಾಚಿಕೆಯಿಂದ ತೆಲಿತಗ್ಗಿಸಿದರು. ಮತ್ತೊಂದು ಅಸ್ವಾಶ್ಚ ಆಚರಣೆ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ ಮಾಡಿದರು.

ಕ್ಷೇತ್ರಃ ಕ್ಷೇತ್ರತ್ವ

ಚಿತ್ರಸುದ್ದಿ

ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯ ಮಾಧ್ಯಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಕ ಸಂಘ (ರಿ) ವರ್ತಿಯಿಂದ ಬೆಂಗಳೂರು ಉತ್ತರ ಜಿಲ್ಲೆ, ಬೆಂಗಳೂರು, ಬೆಂಗಳೂರು ನಗರ, ಬೆಂಗಳೂರು ನಗರ ಪಾಠ್ಯಕ್ಷಣೆಯ ಅಭಿಯಾಸ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಸದಸ್ಯತ್ವ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ಮಾಡುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ.

ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯ ಮಾಧ್ಯಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಕ ಸಂಘ (ರಿ) ಬೆಂಗಳೂರು ಉತ್ತರ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಪ್ರತಿಭಾ ಪುರಸ್ಕಾರ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ

ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯ ಮಾಧ್ಯಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಕ ಸಂಘ (ರಿ) ವರ್ತಿಯಿಂದ ಬೆಂಗಳೂರು ಉತ್ತರ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಪ್ರತಿಭಾ ಪುರಸ್ಕಾರ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಅಂತಿಮ ಪ್ರಶಸ್ತಿಯನ್ನು ಪ್ರದಾನ ಮಾಡಿ, ಸಮೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ್ದರೂ, ಮಾನ್ಯ ಅರ್ಥಕ್ರಿಯೆಗೆ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ಮಾಡುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ.

ಖಾಸಗಿ ಶಾಲೆಗಳ ಮಾನ್ಯತೆ ಮತ್ತು ನವೀಕರಣದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅಗ್ನಿಶಾಮಕ ಹಾಗೂ ಕಟ್ಟಡ ಸುರಕ್ಷತಾ ಸಂಬಂಧ ಉಂಟಾಗಿರುವ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಪ್ರಧಾನ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳು ಶಿಕ್ಷಕರಿಗೆ ಮತ್ತು ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಉದ್ದೇಶಗಳಿಗೆ ಮಾನ್ಯ ಅರ್ಥಕ್ರಿಯೆಗೆ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ಶಿಕ್ಷಕ ಸಂಘದ ನಿಯೋಗ ಮನವರಿಕೆ ಮಾಡಿ, ಸಮೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಲು ಮನವಿ ಸಹಾಯಿಯಾಗಿ.

IF UNDELIVERED PLEASE RETURN TO SENDER

Printed By :

J. M. Joshi

Karnataka Rajya Madhyamika Shikshaka Sangha (R.)

Published By:

J. M. Joshi

Karnataka Rajya Madhyamika Shikshaka Sangha (R.)

Owned By : J. M. Joshi

on behalf of Karnataka Rajya Madhyamika Shikshaka Sangha (R.)

Printed At: Rashtriya Mudranalaya,
'Keshava Shilpa', Kempegowda Nagar, Bengaluru -560 019

Published By : Karnataka Rajya Madhyamika
Shikshaka Sangha (R.)

55, 'Yadavasmurthy', 1st Main, Sheshadripuram, Bengaluru -560 020

Editor : J. M. Joshi, Karnataka Rajya Madhyamika
Shikshaka Sangha (R.), Bengaluru -20

AUGUST 2023